

ماگماتیسم ترسیر - کواترنر در منطقه ده

منصور قربانی، مهسا ابراهیمی، منصور وثوقی عابدینی و رضا مظفرزاده

گروه زمین شناسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

چکیده

منطقه مورد مطالعه در غرب و شمال غرب استان کرمان و جنوب شهرستان انار واقع می‌باشد. ویژگی‌های کلی زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه، همان ویژگی‌های کمان ارومیه دختر جنوی (ساب زون ماگماتیک کرمان) می‌باشد. در این منطقه

تنهای سنگ‌هایی که بروند دارند عبارت‌اند از: سنگ‌های آتشفشنایی و نیمه آتشفشنایی‌ها و نفوذی‌های کوچک تا متوسط. بر اساس

مطالعه مقاطع نازک سنگ‌های منطقه به دسته‌های زیر قابل تقسیم هستند:

الف: آندزیت‌ها و کوارتز آندزیت‌ها، ب: داسیت‌ها و ریو داسیت‌ها، ج: سنگ‌های بازیک و نفوذی‌های بازیک مانند دایک‌ها و استوک‌ها، د: توده‌های نفوذی کم‌عمق پورفیری متوسط تا اسیدی.

در طول ترشیر در منطقه مورد مطالعه ۵ فاز ماگماتیک رخ داده است این فازها عبارت‌اند از:

غاز آتشفشنایی ائوسن که با فعالیتهای بازالی - آندزیتی شروع می‌شود، فاز آتشفشنایی ائوسن - الیکوسن که اغلب ترکیب اسیدی و فوق اسیدی دارد، فاز نفوذی دیبوریت تا تونالیتی، فاز ولکانیکی و ساب ولکانیکی میو-پلیوسن که مهمترین فاز ماگماتیک در منطقه می‌باشد و سرانجام فاز ولکانیکی و ساب ولکانیکی پلیوکواترنر.

بر اساس نمودارهای تعیین سری ماگماتیک سنگ‌های منطقه در سری کالک آلکالن قرار می‌گیرند. همچنین در نمودارهای تعیین محیط تکتونیکی، این سنگها در حاشیه فعال قاره ای قرار می‌گیرند، شواهد ژئوشیمیایی موجود نشان می‌دهند که ماگماهای سنگ‌های منطقه مورد مطالعه خویشاوندی‌ها مشترک دارند و در یک محیط فروزانش تشکیل شده‌اند. این مسئله با کل ماگماتیسم ارومیه - دختر نیز همخوانی دارد.

واژه‌های کلیدی: فازهای ماگماتیک، سنگ‌های آتشفشنایی، ده، ترسیر، کواترنر.

موقعیت جغرافیایی

منطقه مورد مطالعه در غرب و شمال غرب استان کرمان و جنوب شهرستان انار □ در بین عرض های' $۳۱^{\circ} ۵۵^{\prime}$ شمالی و طول های $۵۴^{\circ} ۳۰^{\prime}$ شرقی واقع است و از شمال شرق شهر بابک تا جنوب غرب انار را در بر می‌گیرد. این محدوده در انتهای جنوب شرقی کمربند ماگمایی ارومیه - دختر و در ورقه ۱:۲۵۰/۰۰۰ دهجه و ورقه ۱:۱۰۰/۰۰۰ انار قرار دارد.

بحث و بررسی

زمین شناسی عمومی منطقه مورد مطالعه

منطقه کرمان از نظر ساختاری و زمین شناسی بخشی از زون مرکزی ایران محسوب می‌شود. در نوشته‌های تمام محققینی که در این منطقه کار کرده اند در مورد این تقسیم بندی اتفاق نظر وجود دارد. منطقه مورد مطالعه بخشی از کمربند ماگمایی ارومیه دختر می‌باشد. ویژگی‌های کلی زمین شناسی منطقه مورد مطالعه، همان ویژگی‌های کمان ارومیه دختر جنوبی (ساب زون ماگمایی کرمان) می‌باشد. در این ساب زون سنگهای آتشفسانی با ترکیب بازالت تا ریولیت (با حجم گستردگی آندزیت) و پیرو-کلاستیکهای وابسته، همچنین توده‌های نفوذی با ترکیب متنوع از ائوسن تا کواترنر بروزد دارند.

ماگماتیسم در منطقه مورد مطالعه

پیکر اصلی سنگهای ماگمایی منطقه مورد مطالعه را می‌توان بر دو دسته تقسیم نمود. الف) سنگهای آتشفسانی و پیرو-کلاستیکهای وابسته و ب) توده‌های نفوذی کوچک که تحت عنوان توده‌های پورفیری در این منطقه قابل مشاهده هستند.

سنگهای آتشفسانی ترکیب متناوبی از بازالت تا ریولیت دارند. اما به طور مشخص سنگهایی که ترکیب آندزیتی دارند، غالب می‌باشند، هرچند که حجم توفهای اسیدی نیز در این منطقه قابل توجه است.

سنگهای آتشفسانی این منطقه، دامنه سنی از ائوسن تا کواترنر دارند. سنگهای ائوسن اغلب گستردگی دارند به طوریکه می‌توان گفت پی سنگ این منطقه را تشکیل می‌دهند.

سنگهای آتشفسانی کواترنر این منطقه و یا بهتر است بگوییم پلیو-کواترنر اغلب ترکیب اسیدی دارند و گنبدها و دمهای این منطقه را می‌سازند، مانند آتشفسان آج پایین و بالا.

در این منطقه توده نفوذی با ابعاد حدود ۲۰ کیلومتر مربع سنگهای آتشفسانی ائوسن و ائو-الیگوسن را قطع نموده‌اند (نمونهوار توده نفوذی کدر). توده‌های نفوذی حالت پورفیری داشته و اغلب ترکیب دیوریتی تا توپالیتی دارند.

با توجه به آنچه گفته شد و نیز با توجه به مطالعات صحرایی و مطالعات پتروگرافی که در پی خواهد آمد، فازهای ماگماتیسم متعدد در طول ترشیر در منطقه مورد مطالعه رخ داده است، که چکیده آنها به قرار زیر است:

۱. فاز آتشفسانی ائوسن که با فعالیتهای بازالتی - آندزیتی شروع می شود و توده های کوچک نفوذی از نوع و تا دریتی آنها را همراهی می کند.
۲. فاز آتشفسانی ائوسن- الیگوسن که اغلب ترکیب اسیدی و فوق اسیدی داشته و سنگهای آن بر روی واحد آندزیتی- بازالتی ائوسن قرار می گیرد.
۳. فاز نفوذی دیوریت پورفیری کدر: این فاز با توجه به شواهد منطقه ای و تعیین سنها مشابه انجام گرفته (چاه فیروزی، میدوک و ایجو)، سن میوسن دارد (قربانی، ۱۳۸۶).
۴. فاز ولکانیکی و ساب ولکانیکی میو-پلیوسن: این فاز مهمترین فاز ماگماتی در منطقه می باشد. اغلب قله های منطقه (کوه ایوب، مردوار و کوههای مسیر ده) که مورفولوژی خشن داشته و تک کوههای منطقه را تشکیل می دهند، متعلق به این فاز می باشند.
۵. فاز ولکانیکی و ساب ولکانیکی پلیوکواترنر این فاز، آخرین و جوانترین فاز ماگماتی منطقه می باشد که حاصل آن تشکیل دو گنبد آج بالا و پایین می باشد.

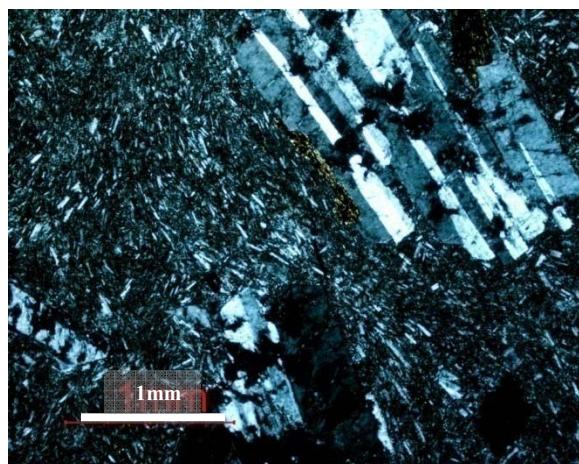
پتروگرافی

براساس مطالعه مقاطع نازک تهیه شده (۴۵ مقطع نازک) سنگهای منطقه، به دسته های زیر قابل تقسیم هستند:

الف: آندزیت ها و کوارتز آندزیت ها، ب: داسیت ها و ریو داسیت ها، چ: سنگهای بازیک، د: توده های نفوذی کم عمق پورفیری در زیر به مشخصات پتروگرافی هر یک از این دسته ها اشاره می شود:

آندزیت ها و کوارتز آندزیت ها

این سنگها بخش بزرگی از سنگهای منطقه را به خود اختصاص می دهند. نمونه دستی این سنگها عموماً قهقهه ای تیره تا روشن بوده و در ابتدای جاده دهچ-کدر به وفور دیده می شوند. از دیدگاه میکروسکوپی، خصوصیات آنها کم و بیش و به طور خلاصه از این قرار است: بافت سنگی: بافت اکثر آنها پورفیریک با خمیره میکرولیتی می باشد. گاهاً در نتیجه تعدد میکرولیت های پلاژیوکلاز، خمیره حالت جریانی به خود می گیرد. این مطلب خصوصاً در اطراف فنوکریست ها بارزتر و مشخص تر قابل مشاهده می شود (شکل ۱).

شکل ۱: بافت تراکیتی جریانی در اطراف یک فنوکریست پلازیوکلاز در مقطع یک آندزیت

بخش اعظم خمیره این سنگها، از میکرولیت های پلازیوکلاز تشکیل شده است. گاها این خمیره، خصوصاً در اطراف فنوکریستهای بزرگتر، حالت جهت یافتنگی به خود گرفته است که در این حالت، جهت جریان را نشان می دهد. میکرولیت های خمیره گاهاً تا حدی دگرسان شده اند.

فنوکریست در این سنگها، عموماً متنوع تر از خمیره بوده و فراوانترین فنوکریست در این سنگ، پلازیوکلاز می باشد. اندازه پلازیوکلازها در فنوکریست، از متوسط تا خیلی درشت (مگاکریستهای پلازیوکلاز) تغییر می کند. این کانی عمدتاً به صورت اтомورف ظاهر شده و در اکثر موارد دارای ماکل پلی سنتیک بوده و گاهماً ماکل کارلسپاد (دوتایی) نیز نشان می دهدند.

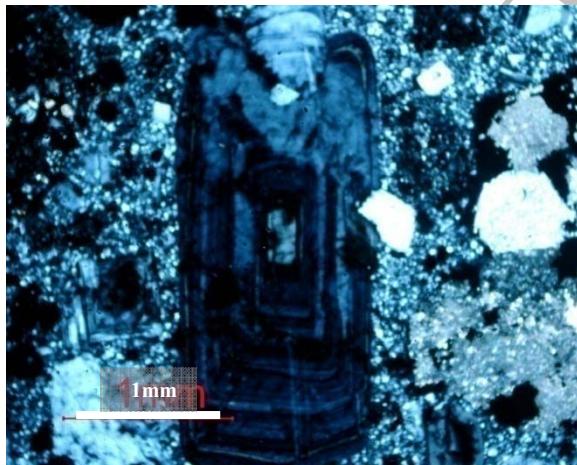
در برخی موارد، از اجتماع این بلورها در کنار هم، بلورهای بسیار درشتی از پلازیوکلاز تشکیل شده اند همچنین این کانی در برخی موارد منطقه بندی نوسانی (زونینگ) نیز در این کانیها مشاهده می شود که می تواند دلیلی بر تغییر موضعی ترکیب در این کانی، و در مقیاس بزرگتر اختلاط ماگماها باشد. در کوارتز آندزیتها، در خمیره، علاوه بر پلازیوکلاز کانی کوارتز نیز ظاهر می شود به طوری که مقدار این کانی بر مقدار پلازیوکلاز فزونی گرفته و به همین دلیل بافت این سنگها از حالت میکرولیتی-جریانی فاصله گرفته و به حالت پورفیریک با خمیره میکروگرانولار نزدیک می شود.

داسیت ها و ریو داسیت ها

این سنگها، بخش اعظم رخمنوهای سنگی منطقه را تشکیل می دهند، عموماً ستیغ سازند و در منطقه ارتفاعاتی بلند با مورفولوژی خشن تشکیل می دهند.

رنگ آنها در نمونه دستی صورتی روشن تا سفید بوده و بسیار سخت هستند. از دیدگاه میکروسکوپی، به علت افزایش مقدار کوارتز و کم شدن مقدار پلاژیوکلاز، بافت آنها به پورفیریک با خمیره میکرو گرانولار تغییر کرده است. گاهاً و به میزان خیلی کمتر نسبت به آندزیت‌ها، حالت میکرولیتی به خود می‌گیرد.

از دیدگاه کانی‌شناسی، مهمترین کانی تشکیل دهنده در فنوکریست، پلاژیوکلاز است. پلاژیوکلاز‌ها از نظر اندازه از متوسط تا بسیار درشت متغیر بوده و عموماً اтомورف تا ساب اтомورفند. همانند آندزیت‌ها، پلاژیوکلاز‌ها در این نوع سنگ نیز دارای ماکل پلی سنتیک و کارلسپاد (دو تایی) بوده و در موارد بسیاری نیز زونینگ نشان می‌دهند که این مسئله نشان دهنده تفاوت ترکیب لایه‌های تشکیل دهنده آن می‌باشد (شکل ۲).

شکل ۲: تفاوت ترکیب در لایه‌ها در یک فنوکریست پلاژیوکلاز

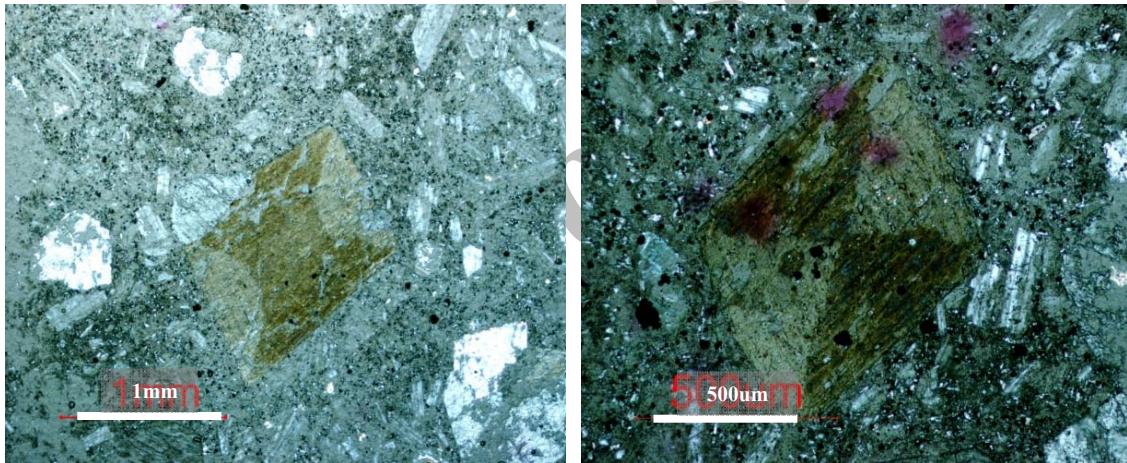
ترکیب پلاژیوکلازها عمدتاً کلسیک و گاهاً متحمل دگرسانی شده‌اند. در برخی نمونه‌ها، در فنوکریست‌های این کانی ادخال‌هایی از سایر کانی‌ها، از جمله کوارتز و کانی‌های اپک مشاهده می‌شود. پس از پلاژیوکلاز، کانی کوارتز مهمترین کانی اصلی در سنگ است. این کانی به ندرت در فنوکریست ظاهر می‌شود. این کانی در فنوکریست عموماً به صورت بی‌شکل ظاهر می‌شود. نکته قابل توجه این که در بین نمونه‌ها این کانی به صورت بلور‌های درشت و کاملاً اتمورف دیده می‌شود. همچنین در برخی نمونه‌ها، خوردگی خلیجی نیز در این کانی مشاهده می‌شوند.

سنگ‌های بازیک

این دسته از سنگ‌ها شامل انواع بازالت‌ها، الیوین بازالت‌ها و آندزی بازالت‌ها می‌باشد. گستردگی این سنگ‌ها در منطقه نسبت به داسیت‌ها و آندزیت‌ها بسیار کمتر است و در برخی موارد به صورت دایک مشاهده شدند. رنگ آنها در نمونه دستی روشن بوده ولی بلور‌های پیروکسن در آنها قابل مشاهده است.

از دیدگاه میکروسکوپی، بافت این سنگ‌ها معمولاً پورفیریک با خمیره میکرولیتی تا میکروگرانول است (شکل ۳). بنابر این کانی اصلی در خمیره، پلازیوکلاز است که به صورت میکرولیت‌های منشوری وجود دارد. پیروکسن‌ها، از نظر کمی بعد از پلازیوکلاز، در خمیره وجود دارد و به حالت بلور‌های ریز و سبز رنگ در خمیره پراکنده‌اند. به علت همین تمایز رنگ، بلور‌های پیروکسن خمیره از میکرولیت‌های پلازیوکلازها قابل تشخیص هستند.

مهمترین کانی موجود در فنوکریست این سنگ‌ها، پیروکسن می‌باشد. پیروکسن‌ها به صورت بلورهای اтомورف تا ساب اتمورف، و عموماً در اندازه‌های درشت در فنوکریست ظاهر شده‌اند و در بسیاری از آنها دو سیستم رخ عمود بر هم قابل تشخیص است. در بسیاری موارد، این کانی آلتره شده و از محل شکستگی‌های روی سطح بلورها تبدیل شدگی به اکسیدهای آهن قابل مشاهده است. گاهاً در اثر آبگیری، این کانی‌ها به آمفیبول تبدیل شدگی نشان می‌دهند. ماکل ساعت شنی نیز در برخی از نمونه‌ها قابل تشخیص است (شکل ۳).

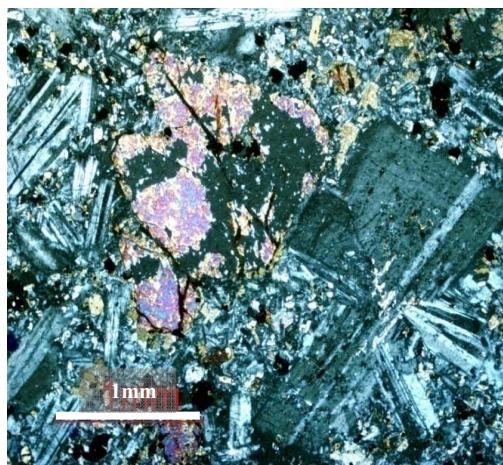
شکل ۳: ماکل ساعت شنی در یک پیروکسن

پس از پیروکسن، مهمترین کانی موجود در فنوکریست پلازیوکلاز می‌باشد. مقدار این کانی در فنوکریست، کمتر از خمیره است و بیشترین حجم آن در خمیره و به صورت میکرولیت ظهره پیدا کرده است. این کانی در فنوکریست به صورت بلور‌های اتمورف تا ساب اتمورف، با ماکل‌های پلی‌ستنتیک و کارلسپاد دیده می‌شود. همچنین زونینگ نیز در این کانی‌ها قابل مشاهده است، پلازیوکلاز‌ها در برخی نمونه‌ها تا حد کمی آلتره شدند و بافت غربالی در آنها به طور ضعیف قابل مشاهده است. پاره‌ای از سنگ‌های بازیک به صورت دایک و یا به شکل توده‌های دلریتی قابل مشاهده هستند.

بافت سنگی مشاهده شده در اکثر آنها مبین کوچک بودن و عمیق بودن این سنگ‌ها است. این بافت‌ها شامل بافت‌های اینترگرانولر و افیتیک و تا ساب افیتیک دلریت می‌باشد (شکل ۴).

در عمدۀ این سنگ‌ها، سه سری کانی قابل تشخیص است:

(الف) فنوکریست‌های درشت پیروکسن   (ب) بلور‌های متوسط پلازیوکلاز   (ج) خمیره ریز دانه

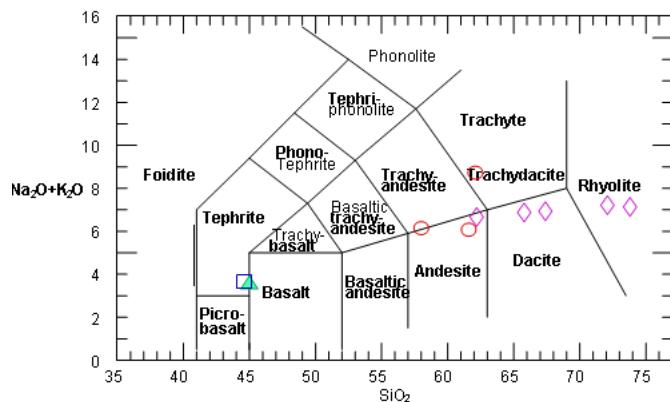
شکل ۴: بافت افیتیک

نامگذاری شیمیایی سنگ‌های مورد مطالعه

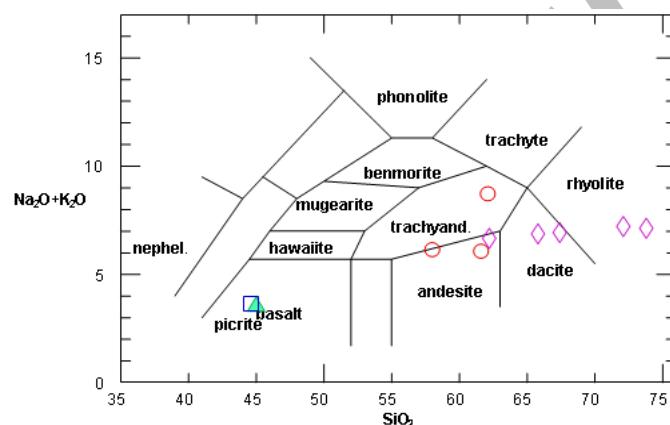
همانطور که ذکر شد، بخش قابل توجهی از سنگ‌های منطقه واجد خمیره ریز دانه بوده و در آنها شناسایی نوع و نسبت کانی‌ها تا حد زیادی غیر ممکن می‌باشد. لذا جهت نامگذاری دقیق و کمک به مطالعات پتروگرافی سنگ‌های منطقه با استفاده از داده‌های شیمیایی نیز انجام شد. جهت انجام مطالعات ژئوشیمیایی، نامگذاری و رسم نمودارهای مختلف برای سنگ‌های منطقه از نمودارهای TAS (Le Bas et al. 1979) و TAS (Cox et al. 1986) استفاده شد.

TAS نمودار

بر مبنای نمودار TAS، سنگ‌های منطقه متعلق به سری ماگماتی ساب‌آلکالن و از نوع آندزیت، تراکی آندزیت، داسیت، ریولیت و در چند نمونه محدود بازالت می‌باشند (شکل ۵). نمونه دیگری از نمودار TAS، که توسط Cox et al (1979) ارائه شده، نیز ترکیب سنگ‌شناختی مشابهی را برای سنگ‌های منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد (شکل ۶).

شکل ۵: موقعیت سنگ‌های آتشفشاری منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار TAS (Le Bas et al. 1986)

شکل ۶: موقعیت سنگ‌های آتشفشاری منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار (Cox et al, 1979)

رفتار وابستگی عناصر در سنگ‌های منطقه مورد مطالعه (نمودارهای هارکر)

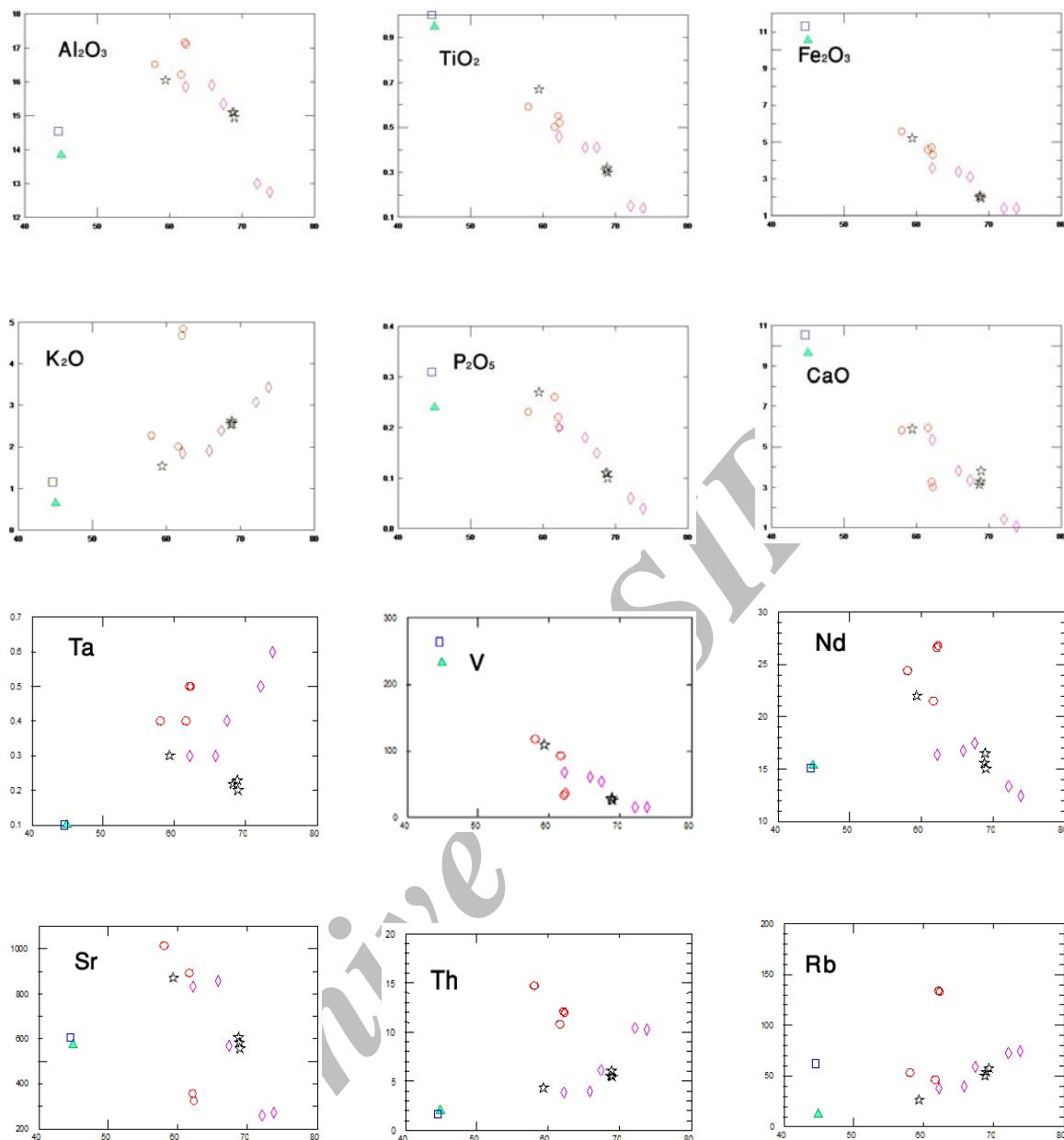
با توجه به رفتار عناصر اصلی و فرعی در نمودارهای هارکر و روند آنها، اینگونه نتیجه گیری می‌شود که تمام سنگ‌های آندزیتی، داسیتی، ریولیتی و توده‌های نفوذی هم ارز آنها از یک مagma مادر تفرق یافته‌اند. هم چنین دسته دیگری از سنگ‌ها وجود دارند که از روند فوق پیروی نمی‌کنند. این سنگ‌ها شامل دایکهای بازیک و استوکهای دلریتی می‌باشند. بنابراین، چنین به نظر می‌رسد که در منطقه دو سری magma‌ای جداگانه وجود دارند.

تعیین سری‌های magma‌ی سنگ‌های منطقه مورد مطالعه

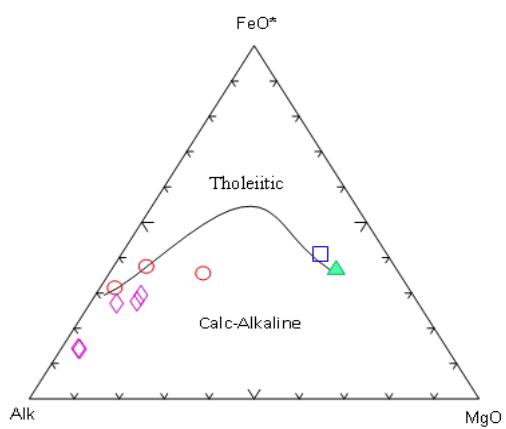
سنگ‌های آتشفشاری و نیمه آتشفشاری منطقه مورد مطالعه را جهت تشخیص سری‌های magma‌ی در نمودارهای مختلف مورد بررسی قرار داده‌ایم:

(Na₂O+K₂O, F=FeO, M=MgO) AFM

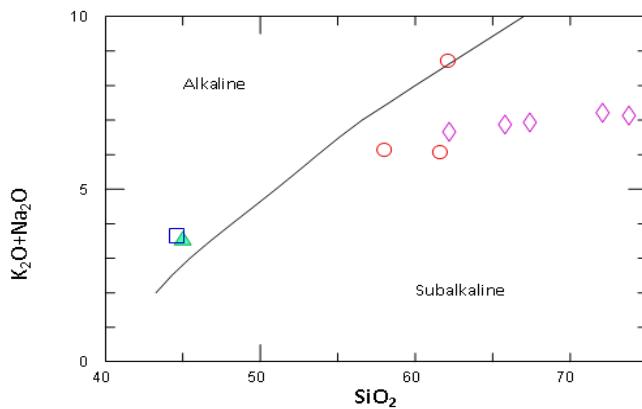
بر روی نمودار AFM، سنگ‌های آتشفشاری و نیمه آتشفشاری منطقه مورد مطالعه از روند تغییرات سری کالک‌آلکالن تبعیت می‌نمایند (شکل ۸).

شکل ۷: نمودارهای هارکر برخی از عناصر اصلی و فرعی در مقابل SiO_2

در نمودار عناصر آلکالن در برابر سیلیس (شکل ۹) اکثر نمونه‌ها به جز دو نمونه در محدوده سابآلکالن قرار می‌گیرند. دو نمونه ۱ و ۱۱ در محدوده آلکالن‌ها قرار می‌گیرند.

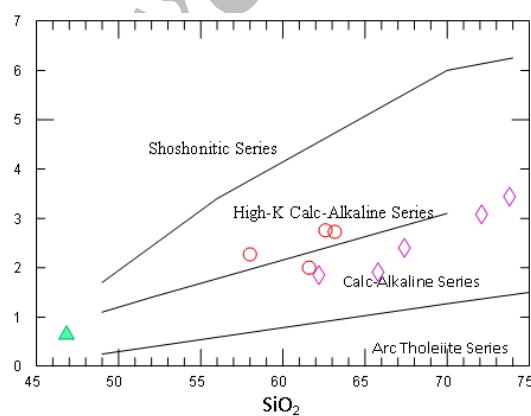
شکل ۸: موقعیت سنگ‌های آتشفسانی منطقه مورد مطالعه براساس نمودار AFM (Kuno, 1968) در محدوده کالک‌آلکالن قرار می‌گیرند.

شکل ۹: تفکیک سری ماقمایی سنگ‌های منطقه مورد مطالعه براساس (Irvine & Baragar (1971)

نمودار SiO_2 در برابر K_2O

این نمودار که توسط (Taylor et al, 1981) ارائه گردید، سری‌های ماقمایی را به چهار دسته پ TASIM پایین (توله ایتی)، کالک‌آلکالن، کالک‌آلکالن پتابسیم بالا و شوشوونیتی تقسیم می‌کنند. با توجه به شکل ۱۰ اغلب نمونه‌های منطقه مورد مطالعه در این نمودار در محدوده کالک‌آلکالن و تنها چند نمونه محدود در بخش کالک‌آلکالی پتابسیم بالا قرار می‌گیرند.

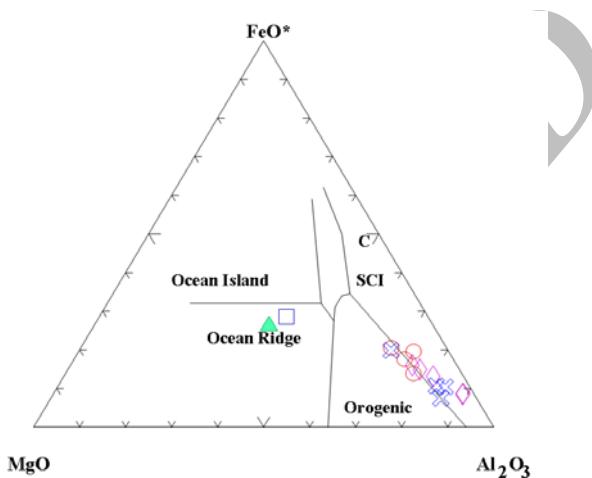
شکل ۱۰: موقعیت سنگ‌های آتشفسانی منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار K_2O در برابر SiO_2 (Taylor et al, 1981)

با توجه به نمودارهای فوق، تمام سنگ‌های منطقه مورد مطالعه در سری ماقمایی کالک‌آلکالن قرار می‌گیرند. این ویژگی سنگ‌های منطقه مورد مطالعه، با ویژگیهای سنگ‌های دیگر مناطق کمربند ماقمایی ارومیه-دختر همخوانی دارند.

محیط ژئودینامیکی ماگماتیسم

جهت تعیین محیط ژئودینامیکی سنگ‌های منطقه از دیاگرام‌های مختلفی استفاده شده است، از جمله: نمودار $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-FeO-MgO}$ Pearce and Cann محیط‌های مختلف تکتونیکی را براساس شیمی عناصر اصلی آنها تفکیک می‌کند (1973).

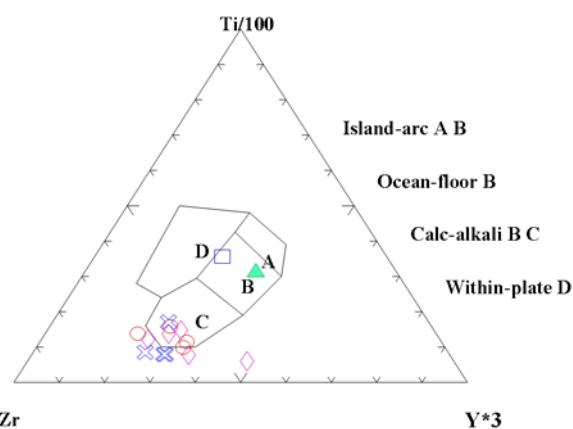
با توجه به این دیاگرام (شکل ۱۱) معلوم می‌گردد که اکثر سنگ‌های منطقه مورد مطالعه در محدوده حاشیه فعال قاره‌ای قرار می‌گیرند.

شکل ۱۱: موقعیت سنگ‌های منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-FeO-MgO}$

نمودار $\text{Ti}/100\text{-Zr-Y}^*3$

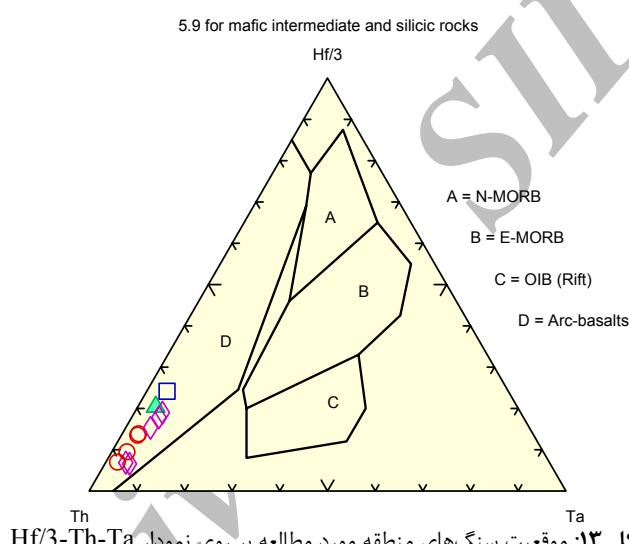
این نمودار، محیط تکتونیکی تشکیل سنگ‌های آتشفسانی (به خصوص بازالتها) را بر اساس سه عنصر Ti , Zr و Y تعیین می‌کند. این عناصر، ناسازگار و کم تحرک هستند. همانگونه که در شکل مشخص است، اکثر نمونه‌های منطقه (به جز دو نمونه) در محدوده C که متعلق به ماگماهای کالک آلکالن محیط‌های فرورانش و حاشیه قاره‌ای انطباق دارد (شکل ۱۲).

شکل ۱۲: موقعیت سنگ‌های منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار $\text{Ti}/100\text{-Zr-Y}^*3$

Hf/3-Th-Ta نمودار

در این نمودار نیز از سه عنصر ناسازگار و کم تحرک برای تعیین محیط تکتونیکی تشکیل سنگها استفاده شده است و توسط Wood, 1980 ارائه شده است. همانگونه که ملاحظه می کنید، تمام نمونه ها در این نمودار نیز در محدوده D که نماینده سنگهای تشکیل شده در مناطق کمان هستند قرار می گیرند. با توجه به اینکه نمودارهای تعیین سری ماگمایی، سری ماگمایی سنگهای منطقه را کالک آلکالن تعیین نموده؛ و نیز نمودارهای تعیین محیط پتروژنز، محل تشکیل این سنگها را حاشیه فعال قاره ای بیان می کند، چنین به نظر می رسد که ماگمای مادر سنگهای منطقه مورد مطالعه در یک محیط فرورانش تشکیل شده اند. این مسئله با کل ماگماتیسم ارومیه- دختر نیز همخوانی دارد.

شکل ۱۳: موقعیت سنگهای منطقه مورد مطالعه بر روی نمودار Hf/3-Th-Ta

نتیجه گیری

با توجه به آنچه گفته شد، سنگهای منطقه مورد مطالعه در ۴ گروه قرار می گیرند:

- الف: آندزیت ها و کوارتز آندزیت ها
- ب: داسیت ها و ریو داسیت ها
- ج: سنگهای بازیک (بازالت ها و آندزیت بازالت ها)
- د: توده های نیمه عمیق

این سنگها در ۵ فاز گوناگون ذیل تشکیل شده اند:

۱. فاز آتشفسانی ائوسن
۲. فاز آتشفسانی ائوسن- الیگوسن
۳. فاز نفوذی دیوریت کدر پورفیری

۴. فاز ولکانیکی و ساب ولکانیکی میو-پلیوسن

۵. فاز ولکانیکی و ساب ولکانیکی پلیوکواترنر

از نظر ژئوشیمی این سنگها (به جز دایکهای بازیک) از یک ماغما مشترک و در نتیجه تفریق مشتق شده اند. تمام سنگها در سری ماغمایی کالک آلکالن قرار می گیرند. و از نظر محیط تکتونیکی متعلق به حاشیه فعال قاره ای می باشند. که در نتیجه در یک محیط فرو رانش تشکیل شده اند.

منابع

۱. آقاباتی، سید علی، زمین شناسی ایران، سازمان زمین شناسی کشور، ۱۳۸۳، ۱، ۵۸۶ صفحه.
۲. شلی، دیوید، ترجمه آسیابان‌ها، علی، ۱۳۷۴، بررسی میکروسکوپی سنگ‌های آذرین و دگرگونی، انتشارات دانشگاه بین‌الملی‌امام خمینی، ۶۳۰ صفحه.
۳. قربانی، منصور، ۱۳۸۶، زمین شناسی اقتصادی ذخائر معدنی و طبیعی ایران، انتشارات آرین زمین، ۴۶۴ صفحه.
۴. قربانی، منصور، ۱۳۸۲، مبانی آتشفشن شناسی با نگرشی بر آتشفشن‌های ایران، انتشارات آرین زمین، ۳۶۲ صفحه.
۵. معین وزیری، حسین، دیباچه‌ای بر ماغماتیسم در ایران، انتشارات دانشگاه تربیت معلم تهران، ۴۴۰ صفحه.
۶. میدل موست، اریک، ا.ک.، ماغماها و سنگ‌های ماغمایی (مبانی پترولوزی آذرین). ترجمه درویش زاده، علی و آسیابانها عباس، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۷، ۵۲۶ صفحه.
7. Cox, K. G., Bell, J. D., Pankhurst, R. J., 1979, The interpretation of igneous rocks. George Allen and Unwin, London
8. Gill, J.B., 1981. Orogenic Andesites and Plate Tectonics. Springer, New York, 390 pp.
9. Irvine, T. N., and Baragar, W. R. A., 1971, A guide to the chemical classification of the common volcanic rocks: Canadian Journal of Earth Science, v. 8, p. 523–548.
10. Kuno,H ,1968: Differentiation Of Basalt Magmas. In Hess H.H .et Poldervaart,A., edit,Basalt,V 2 , pp 623- 688
11. Omrani, J., Agard, Ph., Whitechurch,W., Benoit,M., Prouteau,G., 2009, arc magmatism and subduction history beneath the zagros mountain; Iran: A new report of Adakites and geodynamic consequences
12. Pearce J. A. and Peate D. W., 1995, Tectonic implications of the composition of volcanic arc magmas. Ann. Rev. Earth Planet. Sci. 23, 251–285.
13. Pearce, J.A., 1983. Role of sub-continental lithosphere in magma genesis at active continental margins. In: Hawkesworth, C.J., Nurry, M.L. (Eds.), Continental Basalts and Mantle Xenoliths. Shiva, Nantwich, pp. 230- 249.